מתני' הערלה וכלאי הכרם מצטרפין. "כדאמרי' גבי פגול וטתר: גמ' וסתרים כל שסות בגמרא. אתמילה כל שהוא שבר בלא וא"כ למאי מצטרפין: מתני' סבגד. שהוא ממחת ג' מלבנות ד' ופשק. שישרו ד' ספחים על ד' ספחים: הבגד מצטרף לשק שקל תורה אור

מתני' "הערלה "וכלאי הכרם מצטרפין זה עם זה, ר' שמעון אומר "אין מצטרפין: גמ' ומי צריך ר"ש לצרופי "דתניא ר"ש אומר כל שהוא למכות: תני אין צריכין לצרף: מתני' "הבגד והשק, השק והעור, העור והמפץ "כולן מצטרפין זה עם זה אר"ש מה טעם מפני שהן ראוין ליטמא במושב: גמ' תנא ב' וקיצע סבוכן שלשה ועשה מהן בגד למשכב-שלשה למשב-מטפח לאחיזה-כל שהו מאי לאחיזה אמר ר"ל אע"ר' יאני שבן עומד גלגולה במתניתא תנא דתיאל ודאי לקיצוי תאנים:

הדרן עלך קדשי מזבח

*הנהנה מן ההקדש שוה פרוטה אע"פ שלא פגם מעל דברי ר"ע וחכ"א כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום, ושאין בו פגם כיון שנהנה מעל כיצד: נתנה קטלא בצוארה, טבעת בידה, שתה בכוס של זהב כיון שנהנה מעל; לבש "בחלוק, כסה בטלית ביקע בקרדום לא מעל עד שיפגום *הנהנה מן החטאת: כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום כשהיא מתה: גמ' תנא ר"ע לחכמים בדבר שיש בו פגם ואחד המשיח: כי תמעל מעל" אין מעל אלא שנוי וכן הוא אומר "איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל" "ואומר" יי מעלו באדמה אבותיהם

ומלמלא אין מעילה אלא בדבר שיש בו פגם ואין מעילה אלא בדבר שיש בו פגם ואין בדבר שאין בו פגם ואין בדבר שאין בו פגם כיון דלבשה לאחר זמן ע"י לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבינן כיון דלבשה כאילו לאחר מנחה ומעל ורבנן סברי כדאמרינן בהתניתין בפירוש כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בודאי. הרא"ש ז"ל: ד) מצטרפין ס"א דמסי' ערלה דתנן תערלה וכלאי כרם עולים באחד ומאתים ומצטרפין זה עם זה ר"ש אומר אין מצטרפין ור"ל דאין מצטרפין כיון שאין נטיעה איסור אחד ומין אחד והתלמוד קצר הלשון ולא פירש

שמנו של ר"ש: מו) אחד ומין אחד אות מ' נמחק: מז) ולא הביא רק קצת אות ד' נמחק: יז) לאיסור וא"ת מאי פריך לר"ש לישני דהכא מיירי ע"י תערובת ולכך בעי צירוף ור"ל דודאי התם בהתיא דעבודת כוכבים רוצה לומר: יח) מיירי שלא נתערבו אות ב' נמחק: יט) באחד ומאתים (תיבת מאה נמחק) ועוד ר"ל דהכא לא מיירי בתערובות מדלא קתני מצטרפין לאיסור כמו באידך. הבגד והשק והעור אע"פ ששיעוריהן חלוקין זה מזה שהבגד מסמא מנ' על ד' והשק מר' על ד' והעור מה' על ד' והמפץ מו' על ד' וכדקאמר הכא דבגד מטלים לשיעור אחד ומסמא בשוה בשוב ופשה (דף מו) : כ) תאנים שידהם מלוכלכות מלחלוחית תאנים ומקנרות בכל שהוא: כא) אם כגון פלית שדרכו לפגום דלא מעל עד שיפגום ופשדיא דפליתי רבי עקיבא וחכמים בדבר שאין רגילות לפגום [כי אם] על ידי רוב ושמיש ואפ"ה משני ליה ר"ע בדבר שאין בו פגם כלל: כב) וביורושלמי מתרגם אצערה קפלא: כג) לפי שהוא דבר אות ש' נמחק: כד) שיפגום דדבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום: כה) בגמרא הס"ד ומה"ד ומודה ר"ע בדבר שיש בו פגם דמתניתין אלא בדבר שאין בו פגם: במאי קמיפלגי דרבנן אית להו נמי דדבר שאין בו פגם כיון שנהנה מעל בלא שום פגימה כדמסיק במתניתין בלבוש מציעה אות א' ותיבת מלטלי נמחק: כו) תיבות לבוש אמצעי נמחק: כז) שהוא פגום מיד וכן התחתון שמטוך לבשר פגום הרבה מחמת זיעת בשרו ואינו צריך עד שיפגם אבל אמצעי אינו פגום עתה אבל עד זמן מרובה: כח) דלקמיה פגום דבר: כט) סבר כיון דהשתא לא פגום דבר: ל) הוא ולכך קאמר דמעל בלא פגימה וקשיא על זה הפי' דפי' לרבנן דמשום שיפגום לקמיה דבר שיש בו פגם קרינא ביה דלקמן משמע דדבר שאין בו פגם עתה ולקמיה יפגום דבר שאין בו פגם הוא לכ"ע דפריך עלה דההיא דשתה בכוס של זהב דלאו בר איפגום הוא בתמיה א"כ משמע דכוס של זהב מידי דמיפגום הוא ואפ"ה קרי ליה במתניתין דבר שאין בו פגם ולילא מאן דלפיג ר"ל דשאני התם שאינו פגום אלא לזמן מרובה ודהר מדאי אבל הכא בפלטים נהי נמי דאינו פגום אלא לזמן מרובה אבל מ"מ לזמן מועט פגום ועי"ל דודאי אינו פגום כלל מיד עד זמן מרובה אבל לבושא תיבות ריש ספרשים נמחק: לא) עד לקמיה ובהא פליגי דרבנן סברי כיון דפגום מעט ולכך אין מועילין מן תיבת לפגום עד תיבת אין נמחק: לב) סבר סברון דאין הפגום בגוף בגד אין בו פגם הוא ולכך פגום מיד ולא פגימה מן תיבת ופירש עד מה"ד נמחק: לג) פירוש ששנינו מקורש לרעל שמוציאו מרשות הקרש בלא שום הנאה שמתבטלין לרצונו הנאת מקרש לרעל ומתבא נמקא לו דאדם שמוציא דבר מקרש לרעל מרשות לרשות לרשות רעל ומרשות לרשות רעל בעל תיבות ותוסיפת בדבר נמחק: לד) הבעלים גם זה שינוי הוא שמניחים הקב"ה שהוא דר וקיים לנצח ודובקים באלהים אחרים שהם מתים והולין והבל הבלים תיטא מאי ואמר דמייתי דברי קבלה אחר דברי תורה ר"ל:

ובמדוכר

מ"ר רש"ק

מלא ס"ב מ"ח [פ"ז מה:]

* מאר בתתי דאמר רב אחאי אין מצטרפין מטאר דקאמר רב יהודא - דאמר אין מצטרפין מאיזה אינו לזרקה - דאמר מתרגם דבר אחר אמר אין צריך וכו'

מכות יג. [ג"ז סכ"ו מ"ב סוכה יז: שבת עו.]

לו כין שיהם מישר לו לאיין מי' ל"ק

** נ"ל דצה מצדיר מרגלת הסנגיא ט"ן ביאורים דקדוק: ביאורים דקדוק: ובמרים ל"ל: בגין בגנזא. קלן ובדצה שם שמתיבה אותו בגנזא (ארבות שהוא בחות מ"ב ע"ד ב' (אבאיות)

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה סבגד וסי' שקל שיהם מצטרף לתרגום:

רבינו גרשום

כלומר דתרוייהו ראשון ראשון עבדי ביה מלתא בשלישי דתיאל דראשון עביד שני ושני עביד שלישי: חשרלה וכלאי הכרם מצטרפין דאכל חצי שיעור מזה וחצי מזה מצטרפין ללקות את הארבעים: הבגד - שהוא מסמא משום שלשה על שלשה: והשק - שהוא מסמא ארבע על ארבע: הבגד מצטרף לשק - שקל הימנו לד' על ד' וכן כל אחד מצטרף לקל כולן מצטרף זה עם זה לשיעור פומאה חקל הימנו אבל לא הקל עם החבור לחבי תנא לה חבי הוקלמצטרפות שנים עם שנים ליטמא משום מאני כולן שיעור אחד ראויין לטמא לישב עליו וחזר הלכך מצטרפי': קיצע מכולן - כלומר חתך משהו מכל אחד מהן והבגד והשק והעור מצטרפין בגד לטשבב שלשה: כלומר אם יש באחד בגד שלשה על שלשה ראוי לעשות מסמא אלא לכסה כשהוא קרוע המסמא משום משכב ואם יש באחד בגד מטפח על מטפח ראוי הוא לישלות על גבי כר לאחיזה כל שהוא ואם אין לו לאחד בגד אלא כל שהו מסמא משום אחיזה: מאי לאחיזה שכן עומד למולא - שכן ראוי הוא אחד משהו בגד לאוזנים שכשהוא מחליף את המטפח של אוזנה בסדין או בשום בגד כדי לחזק בו דרך משהו בגד על אצבעו המחליף את המטפח ואותו מטפחים שכשהוא מחליף את המטפח ומולחין אצבעם שלא יחלקלק בשומן התאנים:

הדרן עלך קדשי מזבח

הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש אע"פ שלא פגם מעל. קס"ד דבין בדבר שיש בו פגם ובין בדבר שאין בו פגם קאמר ר"ע דבין דנהנה שוה פרוטה מעל: וחכ"א כל דבר שיש בו פגם כו': כיצד דבר שאין בו פגם כגון: נתנה קטלא. ענק של זהב של הקדש בצוארה או טבעת בידה: או שתה בכוס של זהב: שמנו של ר"ש: מו) אחד ומין אחד אות מ' נמחק: מז) ולא הביא רק קצת אות ד' נמחק: יז) לאיסור וא"ת מאי פריך לר"ש לישני דהכא מיירי ע"י תערובת ולכך בעי צירוף ור"ל דודאי התם בהתיא דעבודת כוכבים רוצה לומר: יח) מיירי שלא נתערבו אות ב' נמחק: יט) באחד ומאתים (תיבת מאה נמחק) ועוד ר"ל דהכא לא מיירי בתערובות מדלא קתני מצטרפין לאיסור כמו באידך. הבגד והשק והעור אע"פ ששיעוריהן חלוקין זה מזה שהבגד מסמא מנ' על ד' והשק מר' על ד' והעור מה' על ד' והמפץ מו' על ד' וכדקאמר הכא דבגד מטלים לשיעור אחד ומסמא בשוה בשוב ופשה (דף מו) : כ) תאנים שידהם מלוכלכות מלחלוחית תאנים ומקנרות בכל שהוא: כא) אם כגון פלית שדרכו לפגום דלא מעל עד שיפגום ופשדיא דפליתי רבי עקיבא וחכמים בדבר שאין רגילות לפגום [כי אם] על ידי רוב ושמיש ואפ"ה משני ליה ר"ע בדבר שאין בו פגם כלל: כב) וביורושלמי מתרגם אצערה קפלא: כג) לפי שהוא דבר אות ש' נמחק: כד) שיפגום דדבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום: כה) בגמרא הס"ד ומה"ד ומודה ר"ע בדבר שיש בו פגם דמתניתין אלא בדבר שאין בו פגם: במאי קמיפלגי דרבנן אית להו נמי דדבר שאין בו פגם כיון שנהנה מעל בלא שום פגימה כדמסיק במתניתין בלבוש מציעה אות א' ותיבת מלטלי נמחק: כו) תיבות לבוש אמצעי נמחק: כז) שהוא פגום מיד וכן התחתון שמטוך לבשר פגום הרבה מחמת זיעת בשרו ואינו צריך עד שיפגם אבל אמצעי אינו פגום עתה אבל עד זמן מרובה: כח) דלקמיה פגום דבר: כט) סבר כיון דהשתא לא פגום דבר: ל) הוא ולכך קאמר דמעל בלא פגימה וקשיא על זה הפי' דפי' לרבנן דמשום שיפגום לקמיה דבר שיש בו פגם קרינא ביה דלקמן משמע דדבר שאין בו פגם עתה ולקמיה יפגום דבר שאין בו פגם הוא לכ"ע דפריך עלה דההיא דשתה בכוס של זהב דלאו בר איפגום הוא בתמיה א"כ משמע דכוס של זהב מידי דמיפגום הוא ואפ"ה קרי ליה במתניתין דבר שאין בו פגם ולילא מאן דלפיג ר"ל דשאני התם שאינו פגום אלא לזמן מרובה ודהר מדאי אבל הכא בפלטים נהי נמי דאינו פגום אלא לזמן מרובה אבל מ"מ לזמן מועט פגום ועי"ל דודאי אינו פגום כלל מיד עד זמן מרובה אבל לבושא תיבות ריש ספרשים נמחק: לא) עד לקמיה ובהא פליגי דרבנן סברי כיון דפגום מעט ולכך אין מועילין מן תיבת לפגום עד תיבת אין נמחק: לב) סבר סברון דאין הפגום בגוף בגד אין בו פגם הוא ולכך פגום מיד ובלא פגימה מן תיבת ופירש עד מה"ד נמחק: לג) פירוש ששנינו מקורש לרעל שמוציאו מרשות הקרש בלא שום הנאה שמתבטלין לרצונו הנאת מקרש לרעל ומתבא נמקא לו דאדם שמוציא דבר מקרש לרעל מרשות לרשות לרשות רעל בעל תיבות ותוסיפת בדבר נמחק: לד) הבעלים גם זה שינוי הוא שמניחים הקב"ה שהוא דר וקיים לנצח ודובקים באלהים אחרים שהם מתים והולין והבל הבלים תיטא מאי ואמר דמייתי דברי קבלה אחר דברי תורה ר"ל:

ובמדוכר

עין משפט נר מצוה

לד א מיי' פט"ו מהל' מלכים הלכות מלכות הלכה יד:

לה ב מיי' סכ"ג מהל' כלים הלכה ד: מאמרת נ"ק [מעלה פ"ב מ"י]

לו נ ר מיי' שם סל' ג:

לא ח מיי' פ"ז מהלכות מעילה הלכה ג: [תיבת כולן ליתא בשלר מקומות וגם נמחקות לגיה]

ב ו מיי' שם הלכה ג:

שיטה מקובצת

ג) מצטרפין. עפ"י (דף סח): ד) קיצע. מכולן כלומר משהו החתך מכל אחד מהבגד והשק והעור ומהמפץ ועשה מהן בגד לטשבב בגד ג' ספחים [הראל וראוי לעשות] מאמר אלא לכסה קרוע מסמא משום משכב ואם יש באותו בגד מטפח על מטפח ראוי ליפלות ע"ג החסור ומסמא משום מושב. הרא"ש ז"ל יותר בגלון מה שאמר במתני' שמצטרפין לקל דוקא היא הפך מזה שמכאן נראה שאם החתך מעט מכולם אפילו מן המפץ יכנס בחשבון ג' ספחים של בגד לסמא בטשבב חזב ור"ל דה"ק שקצע בכוכה כך מזה שהיה בגד שלם ומכך מזה ותקנו אז מחשבתו ומעשיו הכינוהו לזה אבל אם נודמן התיכה מעט ואין בו ששה ספחים אינה מסמא בטשבב חזב והעור פרות מה' והשק פרות מד' וכן פי' בפי' לא נודע לפי' מה שבריתה זו מדברת בראקצע וחתך ותקנו לכך אם ראוי הוא לאותו דבר ושכל אחד היה בגד שלם אבל אם היה פחות מג' בבגד ופחות מד' בשק החתך ומעשה מהם לטשבב אינו מסמא ע"כ: ג) לנולתי נירסת הערוך פלא ריעין בערך מל: ד) כיון שנהנה מעל. (ראיין פרדין את הקדשים לאוכלין לכלבים) באין עומד לפגום קאמר כיון שנהנה מעל דתיר דבר שאין בו פגם תוס': ה) תנא ומודה ר"ע: תיבות בין שניהם נמחק: ז) על תיבת עליו נרשם קו מלמעלה לדורות כי לפ"ד ראוי למחוק: ח) משום מושב זב: ט) לאורגים שכשהוא מחליף: י) קס"ד דבין בדבר שאין דרכו יא) ובין בדבר שיש בו פגם כלומר קאמר ר"ע דבין שנהנה שוה פרוטה מעל: יב) פגם כלומר לשיפגמנו מעל דלא תיבת לא ל"ש [ותיבת אלא] נמחק: יג) שיפגום. גליון ובהא קמפלגי ר"ע סבר אע"ג דלא פגם ליה לאלתר כיון דעתיד

נושאן ג' כיון הדיים שונים לטיאור טואאת הגך

נושאן האיכא מאי דלא תליה בכך שהוא נתנה ומיהא אז ד' באאת

ניקא ה"ג נכון כי תאיזל אחר ומאאר בגיגלא מקלי ומיהא אב אאמר לן

מאנה

ל"נגוד קטר בין בגאאר בגין ומיגא בגין ל.